

Nya andliga läror från antika romersk-katolska källor

Kommentar av Roger Oakland

www.understandthetimes.org

Förespråkare för Den Spirande kyrkan säger att vi är på randen av en era som ger löfte om förnyad andlig medvetenhet. "Andliga läror" bjuds ut som vägen till "en andlig reformation" som ska föra kristendomen till en ny och högre nivå av andlighet vilken drar alla delaktiga närmare Gud.

Böcker utgivna av större kristna förlag och skrivna av välkända författare finns i en uppsjö i detta ämne. Till exempel J.P. Moreland och Klaus Issler, som båda är professorer på Talbots teologiska skola i Biola universitet i södra Kalifornien. Moreland är professor i filosofi. Issler är professor i kristen undervisning och teologi. 2006 publicerade Navpress en bok, som de författade tillsammans, med titeln *The Lost Virtue of Happiness: Discovering the Disciplines of the Good Life*¹ (finns inte på svenska). På baksidan av boken sägs följande:

Författarna J.P. Moreland och Klaus Issler illustrerar hur vi är lyckliga endast när vi strävar efter ett transcendent syfte – någonting större än vi själva. Detta innefattar en djup meningsfull relation med Gud genom ett osjälviskt intresse för de andliga lärorna. *The Lost Virtue of Happiness* tar en förnyad titt på de andliga lärorna och erbjuder konkreta exempel på sätt du kan göra dem praktiska och livsförvandlande.²

Titeln ger en god överblick över vad boken handlar om. Moreland och Issler tror att de har återupptäckt viktiga andliga principer som har varit förlorade. Om du följer dessa principer och de blir en del av ditt vardagskristna liv, kan du bli förvandlad.

En av de andliga lärorna författarna har återfunnit skissas i ett kapitel som heter "Att vinna lycka genom att förlora ditt liv". Under underrubriken "Två vänner: Ensamhet och tystnad" säger författarna följande:

Lärorna om ensamhet och tystnad är totalt grundläggande för det kristna livet, och är naturligt utövade sida vid sida. I ensamheten väljer vi att vara ensamma och reflekterar över hur vi upplever livets aspekter (familj, jobb, relation med Gud, ekonomi) och vad de betyder för oss medan vi är isolerade. Vi kopplar loss från sällskap med andra; vi för oss fysiskt och mentalt ut ur vår sociala, familjära och andra mänskliga relationer.³

Att ge sig av ensam någonstans är ofta det bästa sättet att koncentrera sig och utvärdera livets viktigaste beslut, det är sant, men den isolering och ensamhet som Moreland och Issler förespråkar som en andlig lära i kristenhetens namn har österländska mystiska övertoner. Vidare försöker författarna lägga till trovärdighet till denna återupptäckta "andliga lära" genom att citera den romersk-katolska mystikern och prästen Henri Nouwen, som en gång sa:

Den man eller kvinna som har utvecklat denna hjärtats ensamhet dras inte längre bort genom den mest avvikande stimuli från den omgivande världen utan kan uppfatta och förstå denna värld från ett stilla inre center.⁴

Detta "stilla inre center" som Nouwen skrev om är suspekt, särskilt i ljuset av andliga läror som utövas av dem som är involverade i buddistisk och hinduistisk tro.

Vidare verkar det som att Nouwens romersk-katolska mystiska övertygelser och undervisning har påverkat författarna starkt. De fortsätter att utveckla sin idé om vikten av att återupptäcka den förlorade konsten att finna "det stilla inre centret" och framför:

1 J.P. Moreland, Klaus Issler, *The Lost Virtue of Happiness: Discovering the Disciplines of the Good Life*, Navpress, Colorado Springs, CO, 2006

2 Ibid. baksidan

3 Ibid. s. 51

4 Henri Nouwen, *Reaching Out* (New York, Doubleday, 1986), 25

Bege dig till ett retreatcenter som har som syfte att ombesörja en plats för enskilda besökare. Försök att hitta ett center som har trädgårdar, fontäner, statyer och andra typer av vackra konstverk. Enligt vår erfarenhet är katolska retreatcentra ofta idealiska för ensamma retreatare... Vi rekommenderar också att du tar med foton av dina kära och en bild på Jesus... Eller titta oavvänt på en staty av Jesus. Eller låt en tanke, känsla eller ett minne löpa igenom ditt sinne gång på gång.⁵

Jag har sökt igenom skrifterna. Att titta oavvänt på en bild eller staty av Jesus eller att koncentrera sig på en tanke eller känsla för att etablera "ett stilla inre center" finns bara inte där!

Guds ord eller människans ord

Det är tydligt för mig efter att ha läst otaliga böcker publicerade av framstående utgivare om ämnet Den Spirande kyrkan-rörelsen att det finns två gemensamma nämnare som utgör grundvalen.

För det första är det uppenbart att den "nya typen av kristen" som tränas av Den Spirande kyrkans undervisning anpassas till att acceptera, omfamna och förespråka en "ny mysticism" under baneret för andlig gestaltning. Men de så kallade andliga lärorna som förespråkas som delar av denna andliga gestaltning är inte nya. Det är samma metoder och tekniker som har förlett massorna sedan människans fall i Edens lustgård.

För det andra: den undervisning och övertygelse som romersk-katolska mystiker, vilka omfamnade österländsk mysticism i det förgångna, återintroduceras nu och kommer för många före Guds ord. Det våldsamma angrepp av idéer som förespråkas av dessa romersk-katolska mystiker är överväldigande. Varför är det så? Är det möjligt att många vilseleds och inte inser vad som händer? Varför kan inte människor se anknytningen till romersk katolicism? Har de blivit förblindade?

Som exempel kan nämnas att i en del av *The Lost Virtue of Happiness: Discovering The Disciplines of The Good Life* förser Moreland och Issler läsaren med tips på "utveckling av pågående bön." Här är några av punkterna de gjorde:

- Vi rekommenderar att du börjar med att säga Jesusbönen ungefär trehundra gånger om dagen⁶
- När du först vaknar, säg då Jesusbönen tjugo till trettio gånger. När du gör så, kommer någonting att börja hända med dig. Gud kommer att sakta börja ta i besittning centrum av din uppmärksamhet.⁷
- Upprepande användning av Jesusbönen medan man gör något annat mer fokuserat tillåter Gud att vara på gränserna av ditt sinne och forma vanan att vara stilla i kontakt med honom hela dagen lång.⁸

Du behöver inte vara bibellärd för att förstå att upprepande böner skapta för att få oss i ett tillstånd av medvetande i syfte att få oss närmare Gud, finns inte i Guds ord.

Vidare försöker Moreland och Issler rättfärdiggöra deras tanke om utövande av upprepande bön i sin bok, genom att hävda att en sådan "andlig lära" är bibliskt och historiskt giltig. De uppmuntrar den aningslöse läsaren att slappna av och säger:

Innan du rullar med ögonen i otro, håll ut ett tag med mig. Jesusbönen som är härledd ur Luk 18:38 hade en mäktig inverkan på människor vid olika tillfällen i församlingens historia.⁹ Och även fast den finns i olika former föredrar vi denna

5 Moreland and Issler, sid 54-55

6 J.P. Moreland, Klaus Issler, *The Lost Virtue of Happiness: Discovering the Disciplines of the Good Life*, Navpress, Colorado Springs, CO, 2006, s. 90

7 Ibid. s. 92

8 Ibid. s. 93

9 Se R.M. French, översättn., *The Way of the Pilgrim* (San Francisco: Harper and Row, 1988), 156

ordalydelse: "Herre Jesus Kristus, var barmhärtig mot mig!" Om du antar utmaningen tror jag du kommer att få se anmärkningsvärda resultat.¹⁰ För att försöka lägga till ändå mer övertygande bibliska grunder för att sätta ett godkännandesigill på ett sådant antibiblisk utövande för att komma närmare Gud, framförde Moreland och Issler därefter:

Du tänker kanske att upprepa en bön gång på gång våldför sig på Jesus varning "Och när ni ber skall ni inte rabbla långa böner som hedningarna. De menar att de skall bli bönhörda för sina många ords skull (Matt 6:7). Tvärtom faller inte användandet av upprepande bön som en andlig träningsövning under detta förbud. Som forskaren i NT Don Carson sa, Jesus förbjuder inte alla långa böner eller all upprepning. Han själv bad länge (Luk 6:12), upprepade sig själv i bön (Matt 26:14), och berättade en liknelse för att visa Sina lärjungar att "de alltid borde be utan att tröttna" (18:1). Hans poäng är att Hans lärjungar skulle undvika meningslösa, upprepande böner som frambars på grund av missuppfattningen att enbart längd gör böner effektiva.¹¹

Denna apologetik, om den var skriven av J.P. Moreland som är en välkänd apologet, vilken rättfärdiggör likgiltiga upprepande böner med få ord gentemot långa böner, är svår för mig att acceptera. Detta skulle betyda att under århundraden skulle kristna som har talat ut mot just det som författarna förespråkar vore tanklösa dårar. Det är bara för mycket att acceptera. Jag har varit till landet Myanmar (tidigare Burma) två gånger. Båda gångerna observerade jag (och har inspelat på video) både romersk-katoliker och buddister som utövade den andliga läran om upprepande bön. Apropos det, i båda fallen mässade de dessa böner om och om igen medan de räknade pärlor. Ja, romersk-katoliker och buddister har båda "radbands"-teknik för att hålla koll på hur många gånger de har mässat en bön.

Jag tog mig också tid att intervjua romersk-katoliker och buddister i Myanmar. Jag frågade dem vad de gjorde och varför de gjorde detta. Varje gång jag frågat denna fråga har jag fått samma svar. Det är ett sätt att koncentrera sig och fokusera sina tankar och komma i samklang med andevärlden.

Att mässa upprepande fraser för att komma närmare Gud är inte bibliskt, det är sataniskt.

Om jag har fel i det jag säger, var snäll och visa mig det från skrifterna. I ljuset av vad Bibeln varnar för angående upprepande bön och det faktumet att satan har en betydelsefull plan att vilseleda troende i ändens tid, se till att, om du är på väg i denna riktning, bönfäller jag dig att stanna upp i dina spår. Ångra dig och vänd tillbaka till Jesus och Hans Ord!

10 J.P. Moreland, Issler. p. 90

11 D.A. Carson, "Matthew," in *Expositor's Bible Commentary*, red. Frank E. Gaebelin (Grand Rapids, MI: Zondervan, 1984), 166